

[A. M. Hansen.]

Søren P. Larsen ubekendt, at Venstre under visse Omstændigheder kunde tænke sig at gaa med til en 4-aarig Uddannelse, hvis man havde kunnet faa andre Krav til Optagelsesprøven.

Naar det ærede Medlem taler om, at det vil blive saa dyrt at blive uddannet til Lærer, at de ubemidlede unge ikke kan komme den Vej, er det ogsaa at skyde over Maalet. Thi den Dyrhed, der vil fremkomme, vil skyldes Seminarieophold og ikke Foruddannelsestiden, og derfor mener jeg, at det vil blive overkommeligt, naar Stats-tilskuddet til ubemidlede Elever bliver forhøjet i Forhold til den forlængede Læsetid.

Det næste, som vi fra vor Side ønsker, og som Flertallet ønsker, det er, at man bliver ved de Optagelseskrav, som man har nu, blot at man faar et Sprog mere. Der er ikke nogen stærkere Stramning i Optagelseskravene, thi de Krav, som stilles i Henhold til det Cirkulære, den foregaaende Undervisningsminister udstedte, er jo almindelig anerkendt for at være i det mindste, hvad der i de paagældende Fag kræves til Realeksamen; større vil Kravene selvfølgelig ikke blive. Og, som jeg sagde før, naar et Udvalg af Seminariernes Forstandere og Lærere kommer med paa Raad, saa kan man gaa ud fra, at Kravene vil blive fastsat med Forstaaelse af, hvad der er nødvendigt for, at Seminarieuddannelsen kan blive god og fyldig. Dette, at man giver mere Tid, og at man giver Seminarierne større Frihed, det er for mig det afgørende.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente, at naar jeg ikke kunde forstaa hans Standpunkt, var det, fordi det var saa mange Aar siden, jeg havde haft med Lærervirksomhed at gøre. Man kunde næsten vende det om og undre sig over, at det ikke er længere siden, at det ærede Medlem har haft med Undervisningsvirksomhed at gøre, siden han kan forestille sig, at den Omstændighed, at Eleverne har taget Realeksamen, inden de kommer paa Seminariet, skulde medføre, at de derfor blev mindre folkelige og mindre egnede til at være Lærere paa Landet.

Naar det ærede Medlem bliver ved at tale om, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil Eksamensskolernes Elever blive Flertallet paa Seminarierne, saa skylder han Sandheden at sige, at dette er de jo allerede nu i allerhøjeste Grad; og det Forslag, som her ligger paa Rigsdagens Bord, spærrer aldeles ikke Adgangen for dem, der ikke har taget Realeksamen, men det giver dem den samme Adgang til at komme paa Semina-

rium, som de har allerede nu efter den bestaaende Lov.

Det er derfor Fantasier, det ærede Medlem her stiller op først, og saa bekæmper han disse Fantasier, men det er ikke det foreliggende Lovforslag, han bekæmper. Thi den Forskel, der er paa det ærede Medlems Opfattelse, saaledes som han gav Udtryk for den ved første Behandling her i Tinget, og saa den Opfattelse, der giver sig Udtryk i de Ændringsforslag, det ærede Medlem her stiller, den Forskel er større end Forskellen paa det ærede Medlems Standpunkt da og saa det foreliggende Lovforslag, som nu om lidt forhaabentlig vil blive vedtaget ved anden Behandling.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Jeg skal naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Henstilling, men naar Diskussionen drejer sig om Ændringsforslagene, er det dog uundgaaeligt at svare paa Indvendinger med Hensyn til Flertallets Standpunkt eller Flertallets Kritik af Mindretallets.

Det ærede Medlem, der er Ordfører for Venstre, gjorde den Bemærkning, at Venstre naturligvis stadig vil spare, men paa de rigtige Punkter. Ja, det er der selvfølgelig ikke noget Parti, der ikke vil, Spørgsmaalet her i dette konkrete Tilfælde er blot dette: er det et rigtigt Punkt, paa hvilket Venstre vil bortødsle Penge? Og derom maa jeg sige, at efter min Mening har jeg, grundigt og uden at det ærede Medlem har kunnet rokke ved det, paavist, at de Penge, Venstre her tilbyder at give til en anden Lærerhøjskole et eller andet Sted ude i Landet, er fuldstændig spildte Penge, det er helt nødvendige Udgifter.

Naar saa dernæst den ærede Ordfører — jeg tror, det var for at drille mig — nævnte, at jeg havde gjort opmærksom paa de Lærerkrafter, der er paa Statens Lærerhøjskole, saa vil jeg i den Anledning udtrykkeligt fremhæve, at det er en Praksis, der er skabt af min højtærede Forgænger, en Praksis, som jeg har taget fra ham, men som jeg mener er fuldt forsvarlig og en af hans meget store Fortjenester. Den ærede Ordfører for Venstre synes nemlig at have den trekantede Opfattelse, at naar en Personlighed er en fremragende Videnskabsmand, saa udelukker dette, at han har pædagogisk Talent, medens det ærede Medlem omvendt synes at være af den Mening, at hvis en Person er Pædagog, men ikke fremragende Videnskabsmand, saa følger deraf, at han er en virkelig fremragende Pædagog, maaske endog dygtigere end Videnskabsmanden.